

Kohtuasi C-564/20**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

21. oktoober 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Supreme Court (Iirimaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

20. oktoober 2020

Apellandid:

PF

MF

Vastustajad:

Minister for Agriculture, Food and the Marine

Sea Fisheries Protection Authority

Põhikohtuasja ese

Põhikohtuasi puudutab küsimust, kas tunnistada õiguspäraseks meetod, mida kasutas teine vastustaja, Sea Fisheries Protection Authority (edaspidi „SFPA“), liigi *Nephrops norvegicus* (edaspidi „norra salehomaar“) püügikvoodi ammendumise arvutamisel teatavas konkreetses piirkonnas Iirimaa lääneranniku lähedal, mistõttu see püügipiirkond suleti teatavaks osaks 2017. aastast 1) Iirimaa laevadele esimese vastustaja, s.o Minister for Agriculture, Food and the Marine'i (põllumajandus-, toidu- ja mereminister; edaspidi „minister“) otsusega ning seejärel 2) kõikidele liidu kaluritele Euroopa Komisjoni (edaspidi „komisjon“) sulgemisteatisega. SFPA pidas Iirimaa kalurite elektrooniliste püügipäevikute andmeid 2017. aasta esimese kuue kuu kohta ebausaldusväärseks ja kasutas nende andmete asemel alternatiivset meetodit kõnealuses piirkonnas püütud norra salehomaari koguse väljaarvutamiseks. SFPA arvutus näitas, et Iirimaa kalurid olid oma kvoodi ületanud ja seetõttu võeti vastu sulgemisteatised.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Käesolev eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 20. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks (ELTL 343, lk 1; edaspidi „kontrollimäärus“), artikli 33 lõike 2 punkti a ja artiklit 34. Nimelt palub eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitada, kas saaki, püügikoormust ja kalapüügivõimalusi käsitlevad andmed, mis liikmesriigi (koordineeriv kontrolli)asutus peab nende sätete kohaselt komisjonile teatama, piirduvad püügipäeviku andmetega, mida kalurid on talle edastanud kontrollimääruse artiklitest 14 ja 15 tulenevalt, või kas juhul, kui need andmed ei ole usaldusväärsed, võib koordineeriv kontrolliasutus tugineda komisjoni jaoks teadete koostamisel muudele andmevoogudele.

Eelotsusetaotlus on esitatud ELTL artikli 267 alusel, sest Supreme Court (Iirimaa kõrgeim kohus) on seisukohal, et vastused eelotsuse küsimustele ei vasta kriteeriumidele, mis annaksid alust selle eelotsusetaotluse esitamata jätmiseks Euroopa Kohtu otsuse Srl CILFIT ja Lanificio di Gavardo SpA vs. Ministry of Health, 283/31, EU:C:1982:335, punkti 16 tähenduses.

Eelotsuse küsimused

Supreme Court (Iirimaa kõrgeim kohus) taotleb Euroopa Kohtult eelotsust kahes küsimuses:

„1. Kas liikmesriigi koordineeriv kontrolliasutus peab kontrollimääruse artikli 33 lõike 2 punkti a ja artikli 34 kohaselt komisjonile andmeid teatades ja kinnitades piirduma sellega, et ta teatab andmed, mis kalurid on selle määruse artiklite 14 ja 15 kohaselt teatavas püügipiirkonnas püütud saagi kohta registreerinud, kui koordineerival kontrolliasutusel on alust arvata, et registreeritud andmed on lubamatult ebausaldusväärsed, või on tal õigus kasutada mõistlikke teaduslikult pädevaid meetodeid registreeritud andmete töötlemiseks ja kinnitamiseks, et saada Euroopa Komisjonile teatamiseks täpsemad andmed väljapüügi kohta?

2. Kas nimetatud asutus, kui ta on selles mõistlikel põhjendustel veendunud, tohib õiguspäraselt kasutada muidki andmevooge, nagu kalalaevatunnistused, kalapüügiload, laevaseiresüsteemi andmed, lossimisdeklaratsioonid, müügiteatised ja veodokumendid?“

Liidu õigusnormid, millele tuginetakse

ELTL, artikli 3 lõike 1 punkt d, artikkel 4, artikli 38 lõige 1 ja artikli 43 lõige 2

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, artikkel 2

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, artiklid 1, 2, 4, 5, 14, 15, 21, 23, 28, 33, 34, 35, 89, 103, 104, 105 ja 109 ning põhjendused 2, 9, 10, 11, 14, 17, 18, 22 ja 26, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta

Komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad

Komisjoni 28. oktoobri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/1962, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad

Komisjoni 5. märtsi 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 185/2013, milles sätestatakse mahaarvamised teatavatest Hispaaniale 2013. ja järgmisteks aastateks eraldatud püügikvootidest teatavate makrellikvootide ületamise tõttu 2009. aastal

Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks

Riigisiseseid õigusnormid, millele tuginetakse

Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act, 2006 (2006. aasta seadus merekalapüügi ja merealade jurisdiktsiooni kohta) § 12 lõige 1, § 13 lõige 1, § 43 lõige 1 ja 2. osa 2. peatükk

Sea-Fisheries (Community Control System) Regulations 2016 (merekalapüüki ja ühenduse kontrollisüsteemi käsitlev 2016. aasta määrus) (S.I. 54/2016, muudetud muutmismäärusega S.I. 78/2017)

Sea-Fisheries (Common Fisheries Policy Community Control System) Regulations 2011 (merekalapüüki ja ühise kalanduspoliitika raames ühenduse kontrollisüsteemi käsitlev 2011. aasta määrus) (S.I. 490/2011), artiklid 3, 4, 5 ja 20

Põhikohtuasja faktiliste asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Käesolevas eelotsusetaotluses kesksel kohal olev kalapüügipiirkond Porcupine Bank on ligikaudu 68 000 km² suurune ala Iirimaa läänerranniku lähistel Iirimaa majandusvööndis. See on osa püügipiirkonnast, mille nimetus ühise kalanduspoliitika raames on ICES VII ehk VII piirkond.
- 2 Porcupine Bank on kõige olulisem norra salehomaari püügiala Iiri vetes. Norra salehomaari, kes on sale, kuni 25 cm pikkune oranžikasroosa koorikloom, tuntakse kaubanduses ka langustiini ja Norra lobsteri nimetuse all. Sealne norra salehomaari püügi maht on hinnanguliselt 70 miljonit eurot, mis tegi sellest

käesoleva asja faktiliste asjaolude tekkimise ajal väärtuselt teise kalapüügiressursi Iirimaa riigi kasutuses. Sellest piirkonnast püütud norra salehomaarid on harilikult suuremad kui mujalt püütud ning nende turuhind on kõrgem.

- 3 Norra salehomaari varude ulatusliku ammendumise tõttu Porcupine Bankis aastatel 2008 ja 2009 määrati see ühise kalanduspoliitika alapiirkonnaks Functional Area 16 (edaspidi „FU16 ala“) ning rakendati majandamise erimeetmed, sealhulgas väljapüügi piirnorm ehk püügipiirang norra salehomaari varude kaitseks. Sellele vastavalt määratakse Irimaale ja teistele liikmesriikidele igapäevase riiklik kvoot ehk lubatud kogupüük (TAC) norra salehomaari püügiks VII piirkonnas, millest veelgi piiratuma kvoodi võib välja püüda FU16 alal. Aastal 2017 oli Irimaale lubatud kogupüük VII piirkonnas 9352 tonni norra salehomaari, millest tohtis FU16 alal välja püüda ainult 1124 tonni.
- 4 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kontrollimääruse artikkel 14 kohaselt peab iga üle 10 meetri pikkune kalalaev pidama elektroonilist püügipäevikut, kuid kalad peab üle lugema inimene ja kandma selle info seejärel elektroonilisse süsteemi.
- 5 Kontrollimäärus, rakendusmäärus nr 404/2011 ja muud ühise kalanduspoliitika meetmed on Iirimaa õigusesse üle võetud muudetud 2006. aasta seadusega merekalapüügi ja merealade jurisdiktsiooni kohta (Sea Fisheries and Maritime Jurisdiction Act, 2006; edaspidi „2006. aasta seadus“) ja sellega seotud määrustega. Selle seaduse 2. osa 2. peatüki (§ 8–15) kohaselt vastutab minister riigi kalapüügikvootide majandamise eest, mille hulka kuulub ka Irimaale ühise kalanduspoliitika alusel eraldatud norra salehomaari aastakvoodi jaotamine Iiri kalurite vahel. Minister teeb seda kalavarude majandamise teatiste ja lubade kaudu. Samuti asutati 2006. aasta seadusega SFPA. Selle seaduse § 43 lõike 1 kohaselt on üks SFPA ülesandeid muu hulgas igapäevaselt koondada andmed seoses kalapüügivõimaluste kasutamise ja järelevalvega. Samuti nõustab SFPA ministrit poliitilistes küsimustes seoses merekalapüügi alaste õigusnormide tõhusa rakendamise ja peale selle vastutab ta kontrollimääruse artikli 5 lõike 5 tähenduses koordineeriva ametiasutusena komisjonile asjakohase teabe edastamise eest.
- 6 SFPA liige MO saatis 14. juulil 2017 ministrile kirja, väljendades SFPA seisukohta, et „enamik [norra salehomaari] püüdvaid Iiri kalureid“ ületavad Iirimaa läänepoolsetes vetes püügipiiranguid. Kirjas on selgitatud, et kalurite kvoot on FU16 alal 3 tonni kuus ja muudes VII piirkonna osades 20 tonni kuus, nii et seoses nõuete täitmisega esineb oht, et madalama kvoodi alalt õigusvastaselt saadud saak märgitakse püügipäevikusse kui kõrgema kvoodi alalt väljapüütu. Peale selle nähtus 2017. aasta andmevoogudest, et madalama kvoodi alal on viibitud ebaproportsionaalselt pikka aega, samas kui registreeritud saagid on olnud märkimisväärselt väikesed ja vastupidi, kõrgema kvoodi alal on veedetud ebaproportsionaalselt vähe aega ja registreeritud märkimisväärselt suured saagid. SFPA väljendas seisukohta, et kalurite deklaratsioonidest saadud andmed väljapüügi kohta ei ole usaldusväärsed: andmed FU16 ala kohta on tuntavalt

alaesitatud ja andmed ülejäänud VII piirkonna kohta tuntavalt ülesitatud. Ta asus seisukohale, et laevad viibivad suurema osa ajast FU16 alal, kuid registreerivad suurema osa oma saagist teistes VII piirkonna osades.

- 7 Sellele kirjale järgnenud perioodil toimus mitu kohtumist kalapüügisektori esindajate, ministri ja SFPA vahel. Lepiti kokku, et FU16 ala suletakse norra salehomaari püügi osas esialgu augustiks, seejärel aga septembriks.
- 8 SFPA esimees Dr. SS saatis 5. oktoobril 2017 ministrile kirja, märkides, et SFPA-l on kahtlusi Iiri kalalaevade kaptenite poolt elektrooniliste püügipäevikute kaudu teatatud andmete õigsuse suhtes. Nende teadete kohaselt oli 2017. aasta esimeses pooles püütud FU16 alal välja 733 tonni norra salehomaari. Ta tõdes, et SFPA arvates on täpsem arv 1991 tonni ja et SFPA teatab komisjonile selle arvu. Ta märkis, et 1991 tonni põhineb SFPA hinnangul laevade kohta, mis püüavad püügireisi ajal FU16 alal norra salehomaari: 89% püügiajast oli viibitud FU16 alal ja kõigest 11% väljaspool seda ala. Maht 1991 tonni ületas Iirimaa lubatud kogupüügi terve aasta kohta.
- 9 SFPA kasutas FU16 alalt 2017. aasta esimese kuue kuu jooksul püütud tegeliku norra salehomaari koguse arvutamiseks „ajakulu“ meetodikat. Selle meetodika kohaselt jaotatakse kogusaak ümber kogu püügireisi peale nii, et FU16 alalt saadud saak määratakse sellel alal viibitud püügiaja põhjal, mitte selle põhjal, mis on näidatud püügipäevikus sellelt alalt püütuna, st kui püügireisil on viibitud 75% kogupüügiajast sellel alal, omistatakse 75% asjakohasest saagist sellele alale, mitte muudele aladele. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses taandub küsimus sellele, kas niisugusel lähenemisel on olemas õiguspärane õiguslik alus või mitte.
- 10 Pärast seda, kui SFPA oli teatanud 2017. aastal FU16 alalt välja püütud norra salehomaari koguseks 1991 tonni, sulges minister selle püügipiirkonna Iirimaa lipu all sõitvatele laevadele 2017. aasta oktoobrist detsembrini ning 2. novembril 2017 andis komisjon välja sulgemisteatise, mis hõlmas kalureid kõikidest liikmesriikidest.
- 11 PF ja MF (edaspidi „apellandid“) on kalurid, kes tegutsevad Iirimaa lääneranniku lähistel, sealhulgas FU16 alal. Norra salehomaari püük on väga oluline osa nende püügitegevusest ning nimetatud sulgemisteatiseid olid neile ebasoodsa mõjuga. Nad vaidlustasid ministri tegevuse ja SFPA (koos edaspidi „vastustajad“) lähenemisviisi, eriti selles osas, mis puudutab „ajakulu“ meetodikat. Novembris 2017 esitasid nad High Courtile (kõrge kohus, Iirimaa) kaebuse, vaidlustades selle arvustuse ja väites, et SFPA oleks pidanud teatama elektroonilistes püügipäevikutes sisalduvad andmed ja minister ei oleks tohtinud nende andmete peale meetmeid võtta, mistõttu kalapüügi sulgemise teatiseid olid kehtetud. See kohtumenetlus ei osutunud edukaks. Apellantidele anti 12. juuni 2019. aasta otsusega ([2019] IESCDT 120) luba esitada High Courti (kõrge kohus, Iirimaa) otsuse peale kaebus otse Supreme Courti (Iirimaa kõrgeim kohus). Eelotsusetaotlus on esitatud viimati nimetatud menetluses.

- 12 High Court (kõrge kohus, Iirimaa) tuvastas oma 30. oktoobri 2018. aasta kohtuotsuses ([2018] IEHC 772) järgmised faktilised asjaolud. Nendele faktilistele asjaoludele ei ole Supreme Courti (Iirimaa kõrgeim kohus) menetluses vastu vaieldud ja need on Euroopa Kohtule esitatud eelotsuse küsimuste seisukohast asjakohased. „Ajakulu“ meetodika kasutamise kohta leidis High Court (kõrge kohus, Iirimaa), et SFPA esitatud andmetest (mille väljavõte on lisatud eelotsusetaotlusele, vt allpool punkt 28) nähtub silmatorkav lahknevus saagi kohta registreeritud andmete ja „ajakulu“ kohta registreeritud andmete vahel. Niisugust lahknevuse mastaapsust ei saa põhjendada ainult PF viidatud asjaoludega, nagu kalurite asjatundlikud teadmised regulaarselt kasutatavate püügialade kohta, homaaride suurem esinemistihedus teatavatel aladel, merepõhja iseloom, kasutatud püügivahendite tüüp, kapteni oskused ja teadmised ning ilmastikuolud ja hoovuste olud üldiselt.
- 13 Supreme Courti (Iirimaa kõrgeim kohus) menetluses on vaidlustatud järgmised High Courti (kõrge kohus, Iirimaa) järeldused. Eespool nimetatud lahknevusi arvesse võttes asus High Court (kõrge kohus, Iirimaa) seisukohale, et SFPA kahtlused püügipäevikute andmete õiguses on mõistlikud. Nendel asjaoludel oli SFPA-l õigus kasutada muud mõistlikku meetodit, et arvutada välja andmed, mille suhtes ta saab järelevalvet teha, sest kui koordineeriv kontrolliasutus oleks sunnitud tuginema ebatäpsetele andmetele, oleks see vastuolus ühise kalanduspoliitika eesmärkidega. Termin „andmed“ ei ole kitsas erialatermin, mis ei hõlma „ajakulu meetodikat“. Asjakohaseid andmeid ei tulnud arvutada teaduslikul alusel, sest püügipäevikute sissekandeid ei saa nimetada teaduslikeks. Seda, et SFPA andmeprobleemid oleksid lahendatavad mitte „ajakulu“ meetodika abil, vaid alternatiivsete meetmetega, nagu pardaliminekuud ja kontrollkäigud, uurimine ja süüdistuste esitamine, trahvipunktid vms, ei olnud realistlik ega praktiline eeldada. Püügipäevikute andmetest kõrvale kaldudes ei loonud SFPA Iiri laevadele ebavõrdseid tingimusi võrreldes teiste liikmesriikide laevadega: olukord oleks selline vaid siis, kui teiste liikmesriikide laevad teataksid valeandmeid, seda aga ei saanud eeldada. Nendel põhjustel järeldas High Court (kõrge kohus, Iirimaa), et SFPA tegutses „ajakulu“ meetodikat kasutades kooskõlas kontrollimäärusega ning minister ei ületanud neid andmeid aktsepteerides ja püügipiirkonda sulgedes oma pädevust.

Poolte peamised argumendid põhikohtuasjas

- 14 **Apellandid** väidavad, et kontrollimäärusega nõutud kontrollisüsteemist lahtiütlemiseks ei ole õiguslikku alust. Selle määrusega on pandud SFPA-le kohustus teatada volinikule andmed, mitte teatada talle oma eksperdiarvamus. Üheski kontrollimääruse sättes ei ole antud SFPA-le luba asendada väljapüügi arvutamise meetod endaleiutatud täiesti uue meetodiga.
- 15 Esiteks märgivad apellandid, et sisuline küsimus käesolevas asjas on see, milliseid „andmeid“ ja millist „teavet“ SFPA saab kasutada – ja on kohustatud kasutama – väljapüügi arvutamisel, et täita kontrollimääruse artikli 5 lõikest 5 tulenevat

aruandekohustust. Nad tõstatavad küsimuse, milline on kontrollimääruse artiklites 14, 15, 33 ja 34 kasutatud mõiste „andmed“ õige määratlus.

- 16 Nad märgivad, et 2006. aasta seaduses, eelkõige selle § 43 lõike 1 punktis g ega 2011. aasta määruses (S.I. 490/2011) ei ole mõistet „andmed“ määratletud. Nad on seisukohal, et kontrollimääruse artikli 14 lõikes 2 on see mõiste määratletud ja seega on need andmed need, mida SFPA on kohustatud teatama ja koguma. Apellandid viitavad kontrollimääruste eesmärkidele (põhjendus 4), tehnoloogia kasutamise tähtsusele teabe konkreetisel kontrollimisel (põhjendus 8) ja vajadusele kasutada kalanduskontrollis ühist lähenemisviisi (põhjendus 9) ning väidavad, et kontrollimääruses on selgelt silmas peetud püügipäevikus sisalduva teabe tähtsust (põhjendus 22). Apellandid on seisukohal, et liidu väljapüügi mõõtmise süsteemist kõrvale kaldudes ei täitnud SFPA nõuetekohaselt oma ülesannet tagada kalapüügiandmete õigusaktide järgimine.
- 17 Teiseks märgivad apellandid, et „ajakulu“ meetodika, mida SFPA kasutas FU16 alalt norra salehomaari väljapüügi mahu arvutamiseks, on õigusvastane. Nende meelest ei edastanud SFPA „andmeid“ kontrollimääruse artikli 5 lõike 5 ja artikli 33 lõike 1 tähenduses, vaid hoopis esitas teavet, rakendades meelevaldset valemit, millega määratakse väljapüük kindlaks matemaatiliselt, proportsionaalselt teataval alal viibitud püügi ajaga. Nad märgivad, et sellel lähenemisviisil ei ole õiguslikku alust. Vastupidi – apellandid märgivad, et elektroonilisel püügipäevikul on keskne tähtsus kontrollimäärusega kehtestatud terviklikus ja üksikasjaliku korras, mille kohaselt on väljapüügiandmete kogumine automatiseeritud artiklite 14 ja 15 koostoimes kohustuslikult ette nähtud püügipäeviku süsteemi kaudu. Samuti märgivad nad, et põhjenduses 17 on viidatud sellele kui niisugusele, mis hõlbustab kalalaevade tegevuse „tõhusat seiret“.
- 18 Apellandid on seisukohal, et selle asemel, et kasutada oma seadusest tulenevat pädevust ja olemasolevat tehnoloogiat vaidlusaluse norra salehomaari väljapüügi kohta valeandmete esitamise uurimiseks, võtsid vastustajad selle väljapüügi arvutamiseks kasutusele täiesti uue meetodika ja karistasid sellega mitte ainult neid, kes kvoote ei järginud, vaid kõiki FU16 alal püüdvaid kalureid. Apellandid märgivad, et neil on õigus sellele, et nende suhtes kehtiks seesama kontrolli kord mis kõikide teiste liidu kalurite suhtes, ja õigus nõuda, et vastustajad sunniskid kõik oma valitsusalas olevad kalurid kontrollimäärust täitma, et õigusvastaselt kalastajad ei saaks alusetut eelist. Apellandid nõustuvad kontrollimääruse artikli 109 lõikele 4 viidates, et SFPA saaks uurida ja korrigeerida konkreetset laevalt pärit väljapüügiandmeid, kuid osutavad, et SFPA seda ei teinud. Samuti on nad nõus, et vastustajad ei ole kohustatud võtma püügipäeviku andmeid olemasoleval kujul ja neid lihtsalt edasi saatma, vaid märgivad, et vastustajatel on laialdased uurimisvõimused nende andmete usaldusväärsuse tagamisel.
- 19 **Vastustajate** sõnul ei pea SFPA piirduma vaid sellega, et edastab komisjonile elektrooniliste püügipäevikute andmeid, mida ta mõistlikel põhjustel peab lubamatult ebatäpseteks.

- 20 Esiteks märgib SFPA, et kuigi kontrollimääruse artiklite 14 ja 15 kohaselt on püügipäeviku sisu asjakohased „andmed“ ja „teave“, ei ole see siiski ainus teave, mida koordineeriv kontrolliasutus saab komisjonile teatada. Püügipäeviku andmed on olulised, kuid SFPA peab neid töötleva ja kinnitama kooskõlas artikli 5 lõikest 5 tuleneva ülesandega, mis seisneb püügitegevusega seotud teabe „töötlemise[s] ja kinnitamise[s]“.
- 21 SFPA-le kontrollimääruse artiklitest 33 ja 34 tuleneva aruandekohustuse kohta väidab SFPA, et artikli 33 lõikes 1 kasutatud sõnastus „kõik asjakohased andmed“ on laiem kui vaid artiklites 14, 21, 23 ja 28 viidatud konkreetset andmed. Ta märgib, et artikli 33 lõike 2 punkti a suhtes kasutatud sõnastusest „ilma et see piiraks“ nähtub, et seda sätet tuleb lugeda ülejäänud kontrollimäärusest eraldi. Selle sättega on pandud Iirimaale eraldiseisev kohustus teatada komisjonile andmed norra salehomaari väljapüügi kohta, kuid miski selles sättes ei viita sellele, nagu peaks SFPA nende andmete teatamisel piirduma vaid artiklite 14 ja 15 kohaselt püügipäevikutesse sisestatud andmete reprodutseerimisega. Artikli 33 lõike 2 punkti a suhtes kasutatud sõna „koondandmed“ näitab, et aruandlus ei pea piirduma toorandmetega. Samuti märgib ta, et isegi kui SFPA ei oleks artikli 33 lõike 2 punkti a kohaselt kohustatud Iirimaa 2017. aasta FU16 ala kvoodi ammendamise kohta komisjonile teatama, tuleneb niisugune kohustus igal juhul artiklist 34. Nimetatud sätte kohustab liikmesriiki komisjonile viivitamata teatama, kui kalavaru püügid on ammendanud 80% kvoodist. Olgugi et artiklis 34 ei ole ette nähtud, millise meetodika abil tuleb see 80% kindlaks teha, ei ole selles ette nähtud ka kohustust püügipäevikutesse kantud andmeid pimesi aktsepteerida.
- 22 Teiseks märgivad vastustajad, et „ajakulu“ meetodika oli kooskõlas ühise kalanduspoliitika aluseesmärkidega kaitsta varusid. Nad on seisukohal, et see meetodika ei eeldanud kõrvalekaldumist kontrollimääruse grammatilisest sõnastusest, sest ükski selle määruse sätte ei takista seda meetodikat kasutamast. Nende meelest kehtib kaudne kohustus, et teatatavad andmed peavad olema mõistlikult täpsed, ning SFPA ei saaks täita artikli 33 lõike 2 punktist a ja artiklist 34 tulenevaid kohustusi niisuguste andmete esitamisega, mida ta usub olevat valed.
- 23 SFPA on nõus, et kontrollimääruse eesmärk on tagada kontrollimehhanismi ühetaolisus kogu ühtse turu piires, ning märgib, et ta ei ole sellest süsteemist kõrvale kaldunud. SFPA sõnul kasutas ta „ajakulu“ meetodikat vaid siis, kui oli ilmne, et FU16 alal püüdunud kalurite esitatud andmetes esineb olulisi lahknevusi, mistõttu need andmed ei olnud usutavad ning neid oli vaja töödelda ja kinnitada. SFPA ei nõustu apellantide argumendiga, et „ajakulu“ meetodika on ebaõiglane, ja märgib, et ka süütutel kaluritel ei ole õigust pärast seda, kui usaldusväärsetest teaduslikest tõenditest nähtub, et kvoot on ammendatud, püüki jätkata, sest see oleks ühise kalanduspoliitika eesmärkidega vastane.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 24 Supreme Court (Iirimaa kõrgeim kohus) märgib, et sisuliselt ei vaidle pooled High Courti (kõrge kohus, Iirimaa) tuvastatud faktiliste asjaolude üle, nii et kohtuasja õiguslikud ja faktilised asjaolud on kindlad. Seega võib selles menetluses pöörduda Euroopa Kohtu poole.
- 25 Supreme Court (Iirimaa kõrgeim kohus) on seisukohal, et peamised käesolevast eelotsusetaotlusest tulenevad liidu õiguse küsimused on seotud mõistete „andmed“ ja „teave“ tõlgendamisega kontrollimääruse tähenduses ning eelkõige sellega, kas SFPA peab kontrollimääruse artikli 33 lõike 2 punkti a ja artikli 34 kohaselt Euroopa Komisjonile teavet edastades piirduma sellega, et teatab komisjonile andmed, mida sisaldavad elektroonilised püügipäevikud, või tohib ta juhul, kui tal on mõistlikult põhjust kahelda nende andmete usaldusväärsuses, kasutada selle asemel mõistlikku teaduslikku meetodit registreeritud andmete analüüsimiseks, et saada selle teabe edastamiseks täpsemad väljapüügiandmed. Teisisõnu, kas SFPA saab edastatavate andmete arvutamisel õiguspäraselt kasutada muidki andmevooge, nagu kalalaevatunnistused, kalapüügiload, laevaseiresüsteemi andmed, lossimisdeklaratsioonid, müügiteatised ja veodokumendid?
- 26 Supreme Court (Iirimaa kõrgeim kohus) täheldab, et mõisteid „andmed“ ja „teave“ ei ole kontrollimääruses ega ka 2006. aasta seaduses määratletud. Näib, et mõnes kontrollimääruse artiklis on kasutatud neid mõisteid sünonüümselt, ilma et neid oleks selgelt eristatud. Näiteks artikli 5 lõikes 5 on kasutatud sõna „teave“ (inglise keeles „*information*“), nagu ka artikli 14 lõigetes 2 ja 6. Artikli 15 pealkiri on „Püügipäeviku elektrooniline täitmine ja edastamine“ (inglise keeles „*Electronic completion and transmission of fishing logbook data*“), samas kui 1) lõigetes 1 ja 2 on kasutatud inglise keeles sõna „*information*“ ning 2) lõigetes 5, 7 ja 8 on kasutatud inglise keeles sõna „*data*“. Veel üks näide on artikkel 21. Artiklis 33 on kasutatud nii pealkirjas kui tekstis sõna „andmed“ (inglise keeles „*data*“), samas kui artikli 34 pealkirjas on sõna „andmed“ (inglise keeles „*data*“), tekstis aga on kasutatud sõnastust „kvoodi alusel püütud kalavaru [...] püügid“ (inglise keeles „*catches of a stock [...] subject to a quota*“). Seetõttu tekib kahtlemata küsimus, milline on nende mõistete õige tähendus ja kuidas tuleb sellele vastavalt tõlgendada asjassepuutuvaid kontrollimääruse artikleid.
- 27 Supreme Court (Iirimaa kõrgeim kohus) ei ole veendunud, et õiguslikult on nendes küsimustes tegu *acte clair*'iga. Kohtuasja lahendamiseks on vaja vastust sellele tõlgendamisküsimusele: selles kohtuasjas on tõstatatud tõlgendamisküsimused keskse tähtsusega. Näib, et Euroopa Kohus ei ole kõnealuseid liidu õiguse sätteid varem tõlgendanud. Samuti näib, et tegu ei ole olukorraga, kus saab öelda, et liidu õiguse õige kohaldamine on nii ilmne, et see ei jäta ruumi põhjendatud kahtlusele selles, kuidas esitatud küsimused tuleb lahendada, ja et vastused oleksid sama ilmsed ka teiste liikmesriikide kohtute ja Euroopa Kohtu jaoks.

- 28 Käesolevale eelotsusetaotlusele on III lisana liidetud järgmine tabel, millele on viidatud eespool punktis 12. See sisaldab muudetud väljavõtet tõenditest, mille SFPA esitas High Courtile (kõrge kohus, Iirimaa) andmete kohta, mis on arvutatud „ajakulu“ meetodika kohaselt.

1	4	5	6	7	8	12
Püügi- reis nr	Püügi- reisil väljas- pool FU16 ala viibitud aeg	Püügi- reisil FU16 alal viibitud aeg	Regist- reeri- tud saak väljas- pool FU16 ala (kg)	Regist- reeritud saak FU16 alal (kg)	Kogupüük vastavalt lossimis- deklarat- sioonile	Hinnan- guliselt FU16 alal tegelikult püütud kogus (kg)
59	2,3%	97,7%	175	171	3474	3395
99	10,4%	89,6%	3627	1197	4824	4323
120	35,3%	64,7%	5643	738	5463	3539
128	21,5%	78,5%	4086	1719	5805	4559
134	7,9%	92,1%	4086	1818	5904	5440
151	5,5%	94,5%	4896	1359	6255	5913
180	1,9%	98,1%	4761	2358	7119	6987
197	3,2%	96,7%	4212	3384	7596	7346
203	2,7%	97,3%	5148	2565	7713	7506
220	5,5%	94,5%	6957	1521	8478	8016
234	2,5%	97,5%	7500	1890	9255	9028
235	3,2%	96,8%	5319	3951	9270	8982
241	5,7%	94,3%	6921	2979	9636	9089

247	5,5%	94,5%	8568	1656	10224	9665
251	3,7%	96,3%	8730	1989	10413	10037
267	4,1%	95,9%	7983	3744	11727	11256
281	5,7%	94,3%	11664	2430	14181	13373
282	4,9%	95,1%	11628	2772	14400	13696
284	2,3%	97,7%	12420	2331	14751	14420
288	4,1%	95,9%	12564	2952	15516	14885
289	4,4%	95,6%	13194	2340	15534	14855

TÖÖDOKUMENT